

РЕШЕНИЕ

№ 2062

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **367** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №1182 от 14.01.2021г. по описа на Административен съд – София град от Н. М. П., [ЕГН], чрез адв. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение от 12.10.2020г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 6-и състав, постановено по НАХД № 18810/2019г. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш серия К № 3072335, издаден от СДВР, с който на касатора за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди се, че неправилно районният съд е приел, че не следва да се разглежда възражението, че Н. П. не е управлявал процесния автомобил. Изтъква, че въззивният съд игнорирайки доказателствените искания на жалбоподателя е нарушил правото му на защита в съдебния процес и е постановил решенето си при липсата на относими по делото писмени доказателства. Моли съда да отмени оспореното решение и да върне

делото за разглеждането му от друг състав на СРС.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът СДВР отдел „Пътна полиция“ не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и като такова счита, че същото следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване. От фактическа страна районният съд е приел, че на 16.07.2019г. в 10:23 часа, в [населено място] по [улица], до № 28, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км/ч, моторно превозно средство „Фолксваген К.“ с регистрационен номер СВ8540КМ се движило със скорост от 81 км/ч при максимално разрешена – 50 км/ч и по този начин превишило разрешената скорост с 31 км.

След извършена проверка по отношение собствеността на МПС било установено, че лекият автомобил е собственост на А. Д. А.. Собственикът на лекия автомобил декларирал, че на процесната дата предал владението върху лекия автомобил на жалбоподателя Н. М. П..

Въз основа на видеоматериала и декларацията по чл.189, ал.5 ЗДвП, СДВР издал Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3072335, с който на водача на лекия автомобил, на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП била наложена глоба в размер на 400лв.

Установено е, че съгласно Протокол №6-38-18/07.11.2018г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол, „ТРАФИК РАДАР“ с TFR1-M № 4835 е технически изправна. Видно от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 на Български институт по метрология, мобилната система за видеоконтрол „ТРАФИК РАДАР“ с TFR1-M № 4835 е със срок на валидност – считано до 24.02.2020г. и към датата на нарушението е била технически изправна.

За да потвърди електронния фиш, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му. Сигнал е до извод, че са спазени формата и реквизитите на издадения ЕФ, същият е издаден от компетентен орган, изпълнен е състава на посоченото нарушение и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Решението е правилно.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя правните изводи на СРС, поради които не следва да бъдат повтаряни. Не са допуснати посочените в касационната жалба съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 от НПК.

Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДВП електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал.1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

Оспореният ЕФ е издаден на Н. М. П. след подадена от собственик на процесното МПС декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДВП, в която посочил, че на 16.07.2019г. /лист 13/ е предоставил за ползване МПС марка "Фолксваген", модел "К. ", рег. [рег.номер на МПС] . Дата и час на връщане на МПС не са посочени. Към декларацията не са приложени други документи. Именно вследствие на тази декларация, на касатора е издаден Електронен фиш серия К № 3072335.

С молба /лист 18 и 19 по делото/ до СРС, НО, 6-и състав, Н. М. П., чрез процесуалния си представител адв. С. е завил, че не е управлявал процесния автомобил на датата, посочена в ЕФ и че същият е специализиран автомобил, извършващ таксиметрови превози, вписан в списъка на превозвача [фирма], с оглед на което е направил следните доказателствени искания: Да се изиска справка от превозвача „О. [фирма], от която да е видно просеният автомобил включен ли е в списъка на автомобили, извършващи таксиметрови превози; Управлявал ли е Н. П. въпросният лек автомобил в периода от 21.11.2019г. до датата на нарушението – 13.02.2019г.; Да се изискат заверени ксерокопия от страниците на пътната книжка за същия автомобил, в която са отразени дневните курсове от 08.02.2019г. до 18.02.2019г.

С протоколно Определение от 14.09.2020г. съдът е отменил свое Определение от 26.02.2020г., с което се изискват от „ОК С.“ да отговори на поставените от процесуалния представител въпроси.

Неоснователно е оплакването на касатора, че районният съд е отказал да събере относими по делото доказателства. Поставените от процесуалния представител на жалбоподателя въпроси пред въззивната инстанция действително са неотнесими по делото, тъй като датата на процесното нарушение не попада в обхвата на посочените периоди, за които се е искало справка от превозвача „О. [фирма]. Датата, посочена в процесния ЕФ е 16.07.2019г., докато периодът, за който се изисква справка е от 21.11.2019г. до 13.02.2019г. От адв. С. са поискани и заверени ксерокопия от страниците на пътната книжка за процесния автомобил, в която са отразени дневните курсове от 08.02.2019г. до 18.02.2019г., но така посоченият период също не обхваща датата на нарушението.

Така посочени доказателствените искания, правилно са оставени без уважение от въззивния съд като неоснователни, тъй като с тях се цели установяване на фактически данни, които не са свързани с извършването на спорното нарушение.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на оспорения електронен фиш не са допуснати съществени

процесуални нарушения, обуславящи отмяната му. Обжалваният акт съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост и знакът, който я въвежда. Налице е правна квалификация на нарушението и санкционната разпоредба. Правилно е ангажирана отговорност на нарушителя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.10.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-и състав, постановено по НАХД № 18810/2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.